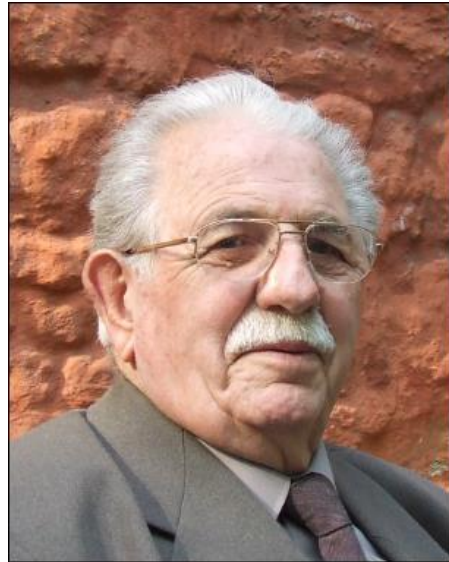

KIENTZL IMRE

(Jászapáti, 1927–Edelény, 2020)

Sokszor mondom, hogy az idősor legnyomasztóbb és legfájóbb része, amikor búcsúzunk azoktól, akik fontosak voltak számunkra családtagjaink, barátaink, ismerőseink, Kientzl Imre is közéjük tartozik.

Imrével, a 1990-es évek végén – a jászapáti tanyavilág anyagának könyvbe történő szerkesztése kapcsán, – amikor a Kientzl családhoz kapcsolódó adatgyűjtés közben – kötöttünk egy életre szóló barátságot. Egymás után vetette papírra a családhoz kötődő emlékeit, szemléletesen, mely olvasmányos volta mellett, hiteles, rendkívül pontos képet ad a 19/20 század eseményeiről. Lelkesedése és szorgalma példakép lehet mind azoknak, akik csak egy kicsit is tesznek a múlt átmentése érdekében.

Családjáról így írt:

„Dédapám, Kientzl Mátyás az 1810-es évek elején érkezett az ausztriai Doborjából Jászapátira. 1818-ban alapította meg vaskereskedését, mely első volt az országban. Dédapám 1855-ben kolerában halt meg. A vasárú kereskedést fia (az én nagyapám) id. Kientzl József (1843–1926) örökölte, aki 1868-ban feleségül vette Vágó Rózát, aki 1881-ben bekövetkezett haláláig 13 év alatt 10 gyermeket szült, közülük hét érte meg a felnőtt kort, őket id. Kientzl József, mint özvegyember nevelt fel egyedül. A fiúkat kiházásította, a lányokat kistafirungozta és engedte útjára őket.”

Id. Kientzl József a Felsőnyomáson 100 holdas birtokot vásárolt, és tanyát épített a Vasáros-dűlő (Vasáros „apátiasan”) nevére is róla kapta. E tanyát a birtokkal együtt 1923-ban értékesítette, melyet a Farkas L. család vásárolt meg, később ez lett a Kossuth Tsz tanyaközpontja. Az 1920-as évek derekán a jászapáti Szőlőben, a Vasáros-dűlőn 1 katasztrális hold szőlőt telepített és ott vincellér-lakást építtetett.

A vasárú üzlet alapításától kezdve az ősi családi házban volt (ma OTP van benne), mely ma is áll, elég jó állapotban van. A vaskereskedés a maga idejében azért volt jelentős, mert apró háztartási cikkektől kezdve kés, olló, lábas, fazék stb. az ekén, boronán, vetőgépen át a lovas kocsig minden kapható volt. Az egész Jászságot ők látták el gazdasági gépekkel. A vaskereskedést 1923-ban fia, ifj. Kientzl József vette át, aki 1935-ben eladta Papp Kálmánnak, aki az államosításig üzemeltette, de ő már a gépek árusításával nem foglalkozott.

Kientzl Nándor (id. Kientzl József fia) Jászapátin egy nagy zöldség kertészetet létesített (Kientzl-kert) és az 1920-as években már saját teherautójával szállította a zöldségfélét, virágot a fővárosba, és más vidéki városokba. Termelvényeivel országos és nemzetközi kiállításokon számos első, második és harmadik díjat nyert, öregbítve ezzel Jászapáti hírnevét. Kientzl Nándor Bicskére költözött 1930-ban, ahol egy 100 holdas birtokon gyümölcsöst telepített, „Kánaánt” teremtett.

Fia, Imre szintén kertésznek készült, de tanulmányai befejeztével a történelem közbeszólt, a családiházat államosították, vele a kertészetet is, ezért állást vállalt a TEFU-nál, majd az Állami Biztosítónál.

Kientzl Imre 1990-es évek végétől írta a családtörténeti dolgozatit, ezek egy része nyomtatásban is megjelent:

Vallomások, egy eltűnő világ emlékei c. könyvben:

Kocséri emlékek. 178–183. o.

Infláció, cserevilág, feketezés a háború után 394–400. o.

A jászok Kánaánt teremtettek Bicskén 561–569. o.

Vallomások a második világháborúról c. könyvben:

Túlélés mindenáron 82–94. o.

Kéziratban maradt munkái:

Életszilánkok

A föld, a drága magyar föld

Emlékeim a 31-es úttal

Sorsfordulatok

Remény és reménytelenség 1956-ban

Munkái rendszeresen jelen voltak a különböző megyei és országos pályázatokon. Számos elismerés tulajdonosa lett.

Kislányával, Editkével néhány évvel ezelőtt végigjárta mindazokat a helyeket, amelyek fontosak voltak számára, hazafelé útban betértek hozzánk, és nagy lelkesedéssel beszélt a településeken való szívélyes fogadtatásáról, de szomorúan állapította meg, hogy a bicskei gyümölcsösnek nyoma sincs. Azóta személyesen nem találkoztunk, – de a kapcsolatot levelezés és telefonlás lehetőségeit kihasználva – folyamatosan tartottuk.

Kedves Imre!

Fájó szívvel búcsúzik a jászapáti Vándorfy János Honismereti Szakkör vezetősége és tagsága, melynek tiszteletbeli tagja voltál, és a honlapjukon is megtalálható az életutad. Férjem, dr. Suba György és én, mint kedves munkatársat és barátot veszítettünk el személyedben, távozásod nagy űrt hagy bennünk. Emlékedet örökké megőrizzük, nyugodjál békében.

Jászapáti, 2020. 04. 15.

Dr. Suba Györgyné